

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 3Nt/12/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5622010250
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Lesňáková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2023:5622010250.4

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Silvie Lesňákovvej a prísediacich Mgr. Michala Hanzlíka a Ing. Jaroslava Tomčíka na verejnom zasadnutí dňa 17. júla 2023 v Liptovskom Mikuláši, takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd z a m i e t a návrh odsúdeného O. X. W. I. W. O. W., nar. XX. X. XXXX v S., trvale bytom Y., okres J., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Liptovský Mikuláš, ktorá skončila rozsudkom č. k. 1T/151/2013-484 zo dňa 8. 10. 2020, právoplatným dňa 22. 9. 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 2To/13/2021-553 zo dňa 22. 9. 2021.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/151/2013 zo dňa 8. 10. 2020 bol O. X. uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, ktorý spáchal tak, že

1./ s cieľom získať neoprávnený prospech z presne nezisteného miesta obžalovaný dňa 19. 11. 2012 o 8.49 hod. odoslal z adresy O..C..T., vystupujúc pod nepravým menom U.. X. Š., ako zástupca obchodnej spoločnosti Johns Manville Slovakia, a. s., so sídlom Strojársená 1, Trnava, IČO: 34 126 520, správu A. A., bytom D. XXXX/X, P. A., na jeho adresu A.-D..S., v tom čase konateľom obchodnej spoločnosti GROSS-KM, s. r. o., neskôr s obchodným menom GROSS, s. r. o., so sídlom Štefánikova 1361/4, Liptovský Mikuláš, IČO: 36 397 849, v zmysle ktorej bolo podpísanie zmluvy o dielo medzi obchodnou spoločnosťou Johns Manville Slovakia, s. r. o. a obchodnou spoločnosťou GROSS-KM, s. r. o., podmienené absolvovaním vstupného školenia pracovníkov obchodnej spoločnosti GROSS-KM, s. r. o. v deň 28. 11. 2012 a uhradením poplatku za školenie vo výške 79,- Eur za každého zamestnanca, ktorý uhradila obchodná spoločnosť GROSS-KM, s. r. o. za 16 zamestnancov vo výške 1.264,- Eur dňa 21. 11. 2012 na bankový účet uvedený obvineným č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patril dcére obžalovaného A.. K. X., a dispozičné právo k nemu mal iba obžalovaný, pričom obžalovaný už v čase komunikácie s poškodenou obchodnou spoločnosťou vedel, že žiadna spolupráca medzi obidvoma obchodnými spoločnosťami nebude realizovaná, že peniaze použil pre vlastnú potrebu, pričom nikdy nebol oprávnený vystupovať v mene obchodnej spoločnosti Johns Manville Slovakia, s. r. o., čím obchodnej spoločnosti GROSS, s. r. o., so sídlom Štefánikova 1361/4, Liptovský Mikuláš, IČO: 36 397 849, spôsobil škodu vo výške najmenej 1.264,- Eur,

2./ ako osoba konajúca v mene spoločnosti Johns Manville Slovakia, a. s., so sídlom Strojársená 1, Trnava, vystupujúci pod menom U.. X. Š., odo dňa 20. 11. 2012 presne nezisteného času vylákal za školenie potrebné na uzatvorenie zmluvy o dielo od príkazcu, a to poškodeného X. Y., sumu vo výške 316,- Eur, ktoré boli pripísané na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v J., pričom takéto školenie sa do dnešného dňa neuskutočnilo a ani sa uskutočniť nemalo, pretože spoločnosť Johns Manville Slovakia,

a. s., také to školenie neorganizovala, čím týmto svojím konaním uviedol poškodeného X. Y., trvale bytom S. XXX/XX, J., do omylu a spôsobil mu škodu vo výške 316,- Eur.

Za to mu okresný súd uložil podmienený a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 2 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, a zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 5T/33/2008-1241 zo dňa 10. 4. 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 6To/64/2014-1325 zo dňa 2. 4. 2015, právoplatným dňa 2. 4. 2015 za skutok pod bodmi 3. a 4. rozsudku, podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona vo výmere 4 roky so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, súčasne súd zrušil všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 2To/13/2021-553 zo dňa 22. 9. 2021 odvolanie obžalovaného O. X. zamietol. Rozsudok v spojení s uznesením odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 22. 9. 2021.

Odsúdený podaniami doručenými súdu dňa 22. 6. 2022 a 27. 10. 2022 žiadal o obnovu konania, pričom uviedol, že rozhodnutie okresného súdu, ako aj odvolacieho súdu je svojvoľné, arbitrárne, zjavne neodôvodnené. Súd sa evidentne nevyrovnal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre toto rozhodnutie, inak treba rozhodnutie všeobecného súdu považovať za rozporné s Čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a Čl. 6 ods. 1 Dohovoru (I. ÚS 265/05). Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/151/2013 zo dňa 8. 10. 2020 je nezákonný, nespravodlivý, je nevinný, pretože v žiadnom prípade nenaplnil skutkovú podstatu v bodoch 1. a 2. prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, súd nedostatočne odôvodnil, prečo majú byť splnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu a napriek tomu ho za tento trestný čin svojvoľne odsúdil. Skutkové okolnosti zistené súdom neexistovali, úplne absentovali dôkazy, ktoré by sa dali podriadiť pod hypotézu právnej normy, ale súd napriek tomu uplatnil dispozíciu právnej normy a prišlo tým k porušeniu základného práva na spravodlivý súdny proces Čl. 6 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý Slovenská republika ratifikovala. V rámci návrhu na obnovu konania uviedol dôkazy a skutočnosti súdu nie známe pred vynesením predmetného rozsudku a žiadal predvolať svedkov K. X., E. X. XX. XXXX, I. K. D., vykonať konfrontáciu so svedkom U. X. Š. zo spoločnosti Johns Manville, Strojárska 1, Trnava, vykonať konfrontáciu a rekogníciu so zástupcami firmy Gross s.r.o., Štefánikova 1361/4, Liptovský Mikuláš, A. A. a U. A. G., vykonať konfrontáciu a rekogníciu s poškodeným X. Y., S. XXX/XX, J., vykonať konfrontáciu so svedkom U. Y. D. zo spoločnosti Gross s.r.o., Liptovský Mikuláš, predvolať a vypočuť svedka B. I., zamestnankyňu Johns Manville Slovakia a.s., Trnava, vykonať dožiadanie na kompetentné ministerstvo spravodlivosti USA, vykonať stotožnenie IP adres cez server nachádzajúci sa v USA, štát Pensylvánia, mesto Wein v období od 10. 11. 2012 do 30. 11. 2012, vykonať identitu osôb P. D. a X. T. v rámci elektronickej komunikácie, emailových adres, prehrať videozáznam z bezpečnostných kamier pobočky J. I. a.s., kde mal údajne vyberať finančnú hotovosť 1.050,- Eur dňa 22. 11. 2012, vykonať rekogníciu jeho osoby. Ďalej zabezpečiť a predvolať svedka zamestnanca pobočky J. I. a.s., Trnava, ktorý mu dňa 22. 11. 2012 mal vydať hotovosť 1.050,- Eur (vykonať rekogníciu osoby odsúdeného). Vykonať porovnanie jeho vlastnoručného podpisu s podpisom na doklade o výbere sumy 1.050,- Eur zo dňa 22. 11. 2012 v pobočke J. I. a.s., Trnava z účtu číslo XXXXXXXXXXX/XXXX. Na základe vyššie uvedených skutočností žiadal, aby súd prijal jeho návrh na obnovu konania a následne vec vrátil do prípravného konania.

V doplnení svojho návrhu uviedol ako dôkaz skôr neznámy pred vynesením rozsudku okresného súdu skutočnosť, že v čase spáchania skutkov v dňoch 19. 11. 2012, 20. 11. 2012 a 21. 11. 2012, presnejšie od februára 2012 do decembra 2012 pracoval ako stavený robotník vo firme O. T., G. XXX, J., E. X., ako zateplovač budov na stavbe Willy Brandt Halle Mníchov. Išlo o tri bytovky zateplovanie, kde turnusovo pracovali, od 10. 10. 2012 do 15. 12. 2012 sa nachádzal na stavbe v Nemecku v Mníchove, býval s kolegami v štvormiestnej unimobunke, bez wifi signálu a prístupu na internet. Mal k dispozícii iba tlačidlový telefón 3100 Nokia. Každý deň od 07.00 do 19.00 hod. v dňoch 10. 10. 2012 až 15. 12. 2012 sa nachádzal na stavbe v Nemecku v Mníchove, preto v žiadnom prípade nemohol a ani nikdy neposlal nejaké maily spoločnosti GROSS-KM s.r.o., Štefánikova 1361/4, Liptovský Mikuláš, IČO: 36 397 849 a ani nikdy nevylákal 316,- Eur od X. Y., bytom S. XXX/XX, J., pretože v tom čase nemal prístup na internet, ani nikdy tieto poškodené osoby telefonicky nekontaktoval. Mal trvalý príjem zo zateplovania v Nemecku a nepotreboval nikoho zavádzať a uvádzať do omylu pre finančný prospech. Žiadal súd, aby predvolal kľúčového svedka O. T., trvale bytom F. Z. XXX, ktorý dosvedčí, že sa v čase spáchania skutkov nachádzal v Nemecku.

Na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. 7. 2023 odsúdený O. X. zotrval na svojom návrhu, žiadal, aby súd jeho návrh na obnovu konania prijal. Naposledy mal doklad evidovaný na trvalom pobyte v Poronde, o doklade evidovanom na posledný trvalý pobyt, nič nevedel, takýto doklad neprevzal. Necítil sa byť vinný, nenaplnil skutkovú podstatu prečinu podvodu, preto aj podal návrh na obnovu konania. Poukázal na nové dôkazy, a to svedka T. a jeho čestné prehlásenie, že sa v čase skutku, aj v čase uzatvárania zmluvy s J. bankou nachádzal v Nemecku, nikdy nevlastnil OP č. S. XXXXXX, nikdy zmluvu s J. bankou neuzatvoril a ani nevyberal peniaze. Na Slovensko sa z práce v Nemecku vrátil 15. 12. 2012, v tom čase mal trvalý a dostatočný príjem z tejto práce, nemusel konať podvodne. Poukázal aj na porušenie jeho práva na obhajobu v pôvodnom konaní, keďže z dôvodu pochybností o jeho duševnom stave mal mať obhajcu, avšak ho nemal. Trval tiež na dôkazoch, ktorých vykonanie navrhol vo svojich písomných podaniach.

Prokurátor navrhol zamietnuť návrh na obnovu konania v plnom rozsahu ako zjavne nedôvodný, pretože zo strany odsúdeného neboli predložené absolútne žiadne dôkazy, ktoré by mali relevantný význam z hľadiska možnosti povoliť obnovu konania v danej veci. Jediným dôkazom, ktorý bol navrhovaný, a ktorý vzbudil pozornosť, bol znalecký posudok, na ktorý odsúdený poukázal, avšak ani daný dôkaz nie je podstatný, nielen s odkazom na čas, za ktorý bol odsúdený znalcom vyšetrovaný, ale predovšetkým s odkazom na jeho závery. Absencia akýchkoľvek relevantných dôkazov, svedčí tomu, že skorší rozsudok vydaný po náležite vykonanom dokazovaní, je v plnom rozsahu zákonný a dôvodný. Jedinú relevanciu v danom prípade možno vzhliadať iba v správaní sa odsúdeného, ktorého argumentácia svedčí tomu, či v rámci výkonu trestu odňatia slobody nastávajú požadované účinky z hľadiska resocializácie nápravy páchatel'a.

Obhajca navrhol, aby súd návrhu odsúdeného vyhovel, napadnutý rozsudok zrušil a povolil obnovu konania. Poukázal na skutočnosť, s ktorou sa treba prednostne vysporiadať, a s ktorou sa súd v pôvodnom konaní nevysporiadal, a to, že v čase, keď malo dôjsť k spáchaniu skutku, bol osobe odsúdeného vydaný OP s iným číslom a s inou adresou trvalého pobytu, než ako je uvedená na dokumentoch súvisiacich s bankovým účtom, z ktorého mal odsúdený realizovať výber peňazí. Existuje teda jednoznačne pochybnosť o tom, či touto osobou mohol byť odsúdený, na čom nič nemení ani subjektívne stotožnenie osoby zo strany súdu na kamerovom zázname 22. 11. 2012. Vo vzťahu k predloženému znaleckému posudku nie je možné stotožňovať zachovanie ovládacích a rozpoznávacích schopností odsúdeného, ktoré môžu mať vplyv len na posúdenie subjektívnej stránky trestného činu s jeho spôsobilosťou náležite sa obhajovať v trestnom konaní, ktorá je spochybnená diagnostikovanou duševnou poruchou. Vo vzťahu k odmietnutiu návrhu na vykonanie dokazovania výsluchom svedkov bol názoru, že bez ich vypočutia, súd nemôže dospieť k záveru o tom, či ich výpoveď prinesie nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali obnovu konania, a preto takéto rozhodnutie považoval za predčasné.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, obnovu konania, ktoré skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým možno napraviť právoplatné rozhodnutie, ktoré je v rozpore so skutkovým stavom veci, keď dodatočne vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní súdu neboli známe, a teda v právoplatnom rozhodnutí sa ani nemohli brať do úvahy. Nové skutočnosti musia byť zároveň také závažné, aby odôvodňovali zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. V konaní o návrhu na povolenie obnovy konania súdu neprináleží právo opätovne hodnotiť dôkazy vykonané v pôvodnom konaní, lebo je to v rozpore s ustanovením § 394 a nasledujúcich Trestného poriadku o podmienkach konania o návrhu na povolenie obnovy konania.

Po vykonaní dokazovania na verejnom zasadnutí súd konštatuje, že v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania neboli zo strany odsúdeného predložené žiadne skutočnosti, respektíve dôkazy tak, ako to predpokladá ustanovenie § 394 ods. 1 Trestného poriadku. Súd bol povinný najprv

skúmať, či dôkazy, ktoré odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konanie predkladá sú dôkazmi skôr neznámymi a potom, či práve tieto predložené dôkazy by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Z podaného návrhu na obnovu konania a prednesov odsúdeného O. X. je evidentné, že primárne napáda skutočnosť, že skutok, pre ktorý bol odsúdený rozsudkom č. k. 1T/151/2013-484 zo dňa 8. 10. 2020, právoplatným dňa 22. 9. 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 2To/13/2021-553 zo dňa 22. 9. 2021, ktorý bol spáchaný pokračovacím konaním v dňoch 19. 11. 2012 o 08.49 hod. a 20. 11. 2012 presne nezisteného času, nemohol spáchať, pretože sa v tom čase pracovne nachádzal v Nemecku.

Súd sa podrobne oboznámil s obsahom pripojeného spisu a v rámci neho s obsahom odôvodnenia napádaného rozsudku. Súd konajúci o návrhu na povolenie obnovy konania nie je oprávnený hodnotiť ani dôkazy vykonané v pôvodnom konaní, ani spôsob, akým sa buď s dôkazmi alebo námietkami, či obhajobou odsúdeného v pôvodnom (napádanom) trestnom konaní vysporiadal, či už prvostupňový súd alebo odvolací súd, avšak z odôvodnenia tohto rozsudku jednoznačne vyplýva, že z kamerového záznamu poskytnutého pobočkou J. banky, a.s., je zrejмый pohľad z kamery na vstup O. X. dňa 22. 11. 2012 do pobočky J. banky a pohľad na hotovostnú prepážku v banke, kde O. X. vyberal finančnú hotovosť vo výške 1.050,- Eur dňa 22. 11. 2012. Výber uvedenej sumy je preukázateľný výpisom z účtu maloletej dcéry obžalovaného K. X., pričom táto operácia bola vykonaná hneď nasledujúci deň po vklade sumy 1.264,- Eur spoločnosťou GROSS-KM s.r.o.. Z uvedeného súdu vyplýva, že dôkaz, ktorý v rámci návrhu na povolenie obnovy konania odsúdený navrhol vykonať a na jeho vykonaní naďalej trval, a to vykonaním videozáznamu z bezpečnostných kamier pobočky J. I., a.s., zo dňa 22. 11. 2012 bol evidentne vykonaný v pôvodnom trestnom konaní a súd sa s ním v odôvodnení rozsudku vysporiadal.

Aj napriek tomu, že časť pôvodného trestného konania sa proti odsúdenému O. X. viedla ako proti ušlému, keď v priebehu konania súd zistil, že sa nachádza v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Dubnici nad Váhom, z toho dôvodu v konaní pokračoval aj s obžalovaným O. X.. Obžalovaný v pôvodnom konaní výslovne žiadal Okresný súd Liptovský Mikuláš, aby konal hlavné pojednávanie dňa 8. 10. 2020 bez jeho prítomnosti, výslovne odmietol účasť na hlavnom pojednávaní, čo vyplýva zo žiadosti doručenej súdu dňa 11. 9. 2020. Na hlavnom pojednávaní bol zastúpený prostredníctvom ustanovenej obhajkyne. Z prednesov ustanovenej obhajkyne vyplýva, že už v tom čase bol navrhnutý výsluch svedkyne K. X., na ktorom zotrvali, pričom súd tento výsluch nevykonal a v rámci odôvodnenia rozsudku sa s týmto odmietnutím taktiež vysporiadal. Už v pôvodnom konaní odsúdený vo svojich písomných podaniach uviedol, že nemal prístup na internet, že nebol vlastníkom žiadnej e-mailovej schránky. Taktiež poukazoval na otázku identity osôb P. D. a X.T., ako aj to, že e-maily páchatel'a mali prichádzať z IP adresy cez server nachádzajúci sa v USA, konkrétne štát Pensylvánia, mesto Wein tak, ako to vyplýva z listinného dôkazu nachádzajúceho sa na č. l. 13, čo znamená, že tieto dôkazy, ktoré žiadal obžalovaný vykonať, respektíve, na ktoré poukazoval, existovali už v čase pred vynesením pôvodného rozhodnutia. Zároveň z odôvodnenia rozsudku (strana 9-10 na č. l. 492-493 ako argumentácia obhajoby) vyplýva konštatovanie, že z celého spisu, ako aj z pripojených spisov, vyplýva, že obžalovaný sa v tejto dobe mal nachádzať v štáte SR, riadne si sám a osobne uplatňovať, brániť svoje práva v minimálne trestných konaniach prebiehajúcich vo vzťahu k nemu. Z vyšetrovacieho spisu ďalej vyplýva práve z výpovede K. X., že až následne približne v roku 2015 mal obžalovaný opustiť Slovenskú republiku a zdržiavať sa neznámom mieste. Uvedené tvrdenia preto súd považuje za rozporné s tým, čo odsúdený uvádza v rámci návrhu na obnovu konania, keď tvrdí, že v rozhodnom čase sa mal nachádzať v Nemeckej republike bez prístupu na internet, bez prístupu na e-mail, preto sa skutku nemohol dopustiť.

Pozornosti súdu neušla ani skutočnosť, ktorú odsúdený uviedol v doplnení svojho návrhu zo dňa 27. 10. 2020, keď argumentoval, že na stavbe v Mníchove pracoval turnusovo, od 10. 10. 2012 do 15. 12. 2012 sa nachádzal na stavbe v Nemecku, každý deň od 07.00 do 19.00 hod., z čoho nie je zrejmé, či daný turnus mal trvať viac ako predmetné dva mesiace nepretržite a skutočnosť, že by pracoval každý jeden deň 12 hodín, bez možnosti vzdialiť sa z pracoviska, považuje súd za málo pravdepodobnú a rozpornú s pracovnoprávnymi predpismi. Táto tvrdená skutočnosť je zároveň vyvrátená obsahom odôvodnenia rozsudku sp. zn. 1T/151/2013, z ktorého je zrejmé, že kamerový záznam poskytnutý pobočkou J. I. a.s., zachytáva dňa 22. 11. 2012 vstup O. X. do pobočky J. I. a.s., a taktiež jeho výber finančnej hotovosti vo výške 1.050,- Eur rovnakého dňa na priehradke v tejto pobočke, pritom tento dátum spadá do obdobia, keď sa odsúdený mal zdržiavať v Nemecku. Dôkaz oboznámením obrazového záznamu na nosiči CD - kamerový záznam vyhotovený pobočkou J. I. a.s. zo dňa 22. 11. 2012, súd vykonal na

hlavnom pojednávaní dňa 12. 9. 2019 (strana 7 zápisnice o hlavnom pojednávaní na č. I. 355g). Z tohto súd usudzuje, že skutočnosti uvádzané odsúdeným v rámci návrhu na povolenie obnovy konania si odporujú a nie sú spôsobilé zvrátiť preukázané skutočnosti, ku ktorým vykonaným dokazovaním dospel súd v pôvodnom trestnom konaní. Obhajoba v pôvodnom trestnom konaní dokonca poukazovala na to, že to bol práve obžalovaný, ktorý v uvedený deň bol vyberať z dcérinho účtu finančné prostriedky. To znamená, že sa nemožno stotožniť s tvrdením odsúdeného, že by sa od 12. 10. do 15. 12. 2012 nepretržite každý deň zdržiaval v Nemecku na stavbe tak, ako to odsúdený tvrdí v rámci návrhu na povolenie obnovy konania. Všetky tieto tvrdenia odsúdeného vedú súd k záveru, že pokiaľ v pôvodnom konaní neuspel s obranou spočívajúcou v tom, že nemal v tom čase zriadený e-mailový účet, ani e-mailovú adresu a neovláda prácu s internetom (strana 12 uznesenia Krajského súdu v Žiline č. k. 2To/13/2021-553), prišiel s inou verziou okolností, že sa nachádzal v zahraničí, kde nemal prístup na internet. Súd preto uvádza, že takéto námietky odsúdeného nie sú ani novou skutočnosťou skôr neznámou, ani skutočnosťou spôsobilou sama osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine v pôvodnej trestnej veci. Z podaní odsúdeného vyplýva, že sa domáha iného hodnotenia predmetných vykonaných dôkazov, než ich vyhodnotil súd v pôvodnom konaní, čo je v prípade konania o návrhu na povolenie obnovy konania neprípustné.

Súd na základe návrhu odsúdeného vykonal lustráciu v agende občianskych preukazov a lustráciu CDO, v agende cestovných dokladov pre systém pre správu súdnych spisov, z ktorej jednoznačne vyplynulo, že osobe O. X., nar. XX. X. XXXX, boli OR PZ Trnava vydané cestovné doklady - občiansky preukaz s číslom S. XXXXXX s dátumom začiatku platnosti 29. 9. 2005 a dátumom konca platnosti 29. 9. 2015 na trvalý pobyt K. XXXX/XX, J., občiansky preukaz S. XXXXXX s dátumom začiatku platnosti 17. 3. 2008 a dátumom konca platnosti 17. 3. 2018 na trvalý pobyt Z. XXX/XX, Y., a občiansky preukaz S. XXXXXX s dátumom začiatku platnosti 30. 4. 2008 a dátumom konca platnosti 30. 4. 2018 na trvalý pobyt E.. S.. Q. J. XXXX/X, J., a cestovný pas č. I. s dátumom vydania 5. 9. 2014 a dátumom ukončenia platnosti 5. 9. 2024.

Z uvedených evidencií policajného zboru jednoznačne vyplýva, že osobe O. X. bol Okresným riaditeľstvom PZ Trnava vydaný občiansky preukaz S. XXXXXX (platný od 30. 4. 2008 do 30. 4. 2018), ktorý bol platný v čase spáchania skutku. Pokiaľ odsúdený tvrdí, že nikdy nevlastnil OP č. S. XXXXXX, v kontexte § 5 ods. 2 zákona č. 224/2006 Z. z. o občianskych preukazoch v znení účinnom v čase vydania predmetného občianskeho preukazu (30. 4. 2008), ide o absurdné tvrdenie, pretože policajný orgán ho mohol vydať len na základe jeho žiadosti a občan, ktorému má byť občiansky preukaz vydaný, je povinný podrobiť sa nasnímaniu podoby jeho tváre a jeho podpisu na okresnom riaditeľstve. Odsúdený sa snaží spochybníť oficiálne evidencie a zákonné postupy policajného zboru pri vydávaní občianskych preukazov, s čím sa súd nemôže stotožniť.

Zo záverov znaleckého posudku A.. A. S., znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria č. 50/2023 zo dňa 1. 4. 2023, ktorý predložil odsúdený, bol vyhotovený v konaní o obmedzenie spôsobilosti O. X. vedenom na Okresnom súde Trnava sp. zn. 31Ps/5/2021 ku dňu 1. 4. 2023 a bol na verejnom zasadnutí prečítaný ako listinný dôkaz, vyplýva, že O. X. trpí duševnou poruchou, a to anxióznou (anxiózne-depresívnou) poruchou, dokumentovateľne od r. 2013. Je pre ňu psychiatricky ambulantne doteraz (adekvátne) psychiatricky liečený. Nejedná sa o forenzne významné duševné ochorenie, poruchu, ktoré by ovplyvňovalo jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti, kritickosť, úsudkovú schopnosť. Ide o poruchu prechodného charakteru, môže varírovať v čase, stavy zlepšenia, kompenzácie, zhoršenia môžu byť prítomné v závislosti od farmakoterapie. Aktuálne je schopný samostatnej autonómnej sociálnej existencie, nevyžaduje dohľad a dozor inou osobou alebo inštitúciou z hľadiska psychiatrického. Je schopný aktuálne spravovať svoje záležitosti svojím vlastným konaním, je schopný cieľavedome a zmysluplne konať. Prítomné duševné ochorenie - anxiózna porucha, nezakladá psychiatricky medicínsky odôvodniteľné zmeny jeho duševného zdravia, aby ho bolo možné obmedziť k výkonu právnych úkonov. Je schopný vykonávať všetky právne úkony bez obmedzenia z hľadiska psychiatrického. Táto duševná porucha neodôvodňuje obmedzenie vyšetřovaného na právne úkony v žiadnom rozsahu, je ich schopný z hľadiska psychiatrického vykonávať. Prítomná duševná porucha u vyšetřovaného môže varírovať v čase, stavy zlepšenia, kompenzácie, zhoršenia môžu byť prítomné v závislosti od terapie. Je liečený adekvátne asi od r. 2013, je liečený aj aktuálne psychofarmakologicky. Vykonanie výsluchu vyšetřovaného súdom je možné bez ujmy na jeho psychickom zdraví. Doručovanie písomnosti je možné, mal by adekvátne pochopiť ich podstatu, obsah, zmysel a význam. Znalec dodal, že v posledných rokoch bol O. X. vyšetřovaný ohľadom trestného konania tromi psychiatrami, znalcami

bez zistenia forenzne významnej duševnej poruchy, choroby, tiež väzenským psychiatrom, psychológom bez zistenia forenzne významnej duševnej poruchy, choroby, čiže takej, ktorá by ovplyvňovala jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti, kritickosť, úsudkovú schopnosť.

Z uvedeného vyplýva, že síce sa jedná o nový dôkaz, ktorý neexistoval v čase, keď súd rozhodoval v pôvodnom konaní, avšak nemá žiadnu relevanciu pre posúdenie, či už spôsobilosti odsúdeného sa náležite obhajovať v pôvodnom trestnom konaní (uvedenú otázku podľa názoru súdu nie je ani možné posudzovať v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania, keďže sa nejedná o otázku skutkového charakteru) a taktiež samotný znalecký posudok preukazuje (aj keď nie vo vzťahu ku konkrétnemu stíhanému skutku zo dňa 22. 11. 2012), že nie sú dôvodné pochybnosti o trestnej zodpovednosti odsúdeného v čase, kedy bol skutok spáchaný, keďže depresívnou duševnou poruchou trpel preukázateľne až od roku 2013, odkedy bol zároveň liečený a zároveň táto nie je takého charakteru, žeby ovplyvňovala jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti. Znalec taktiež poukázal na to, že O. X. bol v poslednom období v trestných konaniach vyšetrovaný tromi psychiatrami aj väzenským psychiatrom, bez zistenia forenzne významnej duševnej poruchy, ktorá by mohla ovplyvniť jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti.

K odmietnutým návrhom na vypočutie svedkyne K. X. súd uvádza, že s návrhom na jej vypočutie sa súd vysporiadal už v pôvodnom trestnom konaní (strana 5 zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 8. 10. 2020 na č. I. 439, strana 12 odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 1T/151/2013-484 zo dňa 8. 10. 2020 na č. I. 495). Súd taktiež odmietol vykonať dôkaz vypočutím svedkyne B. I., pretože nebolo vôbec zrejmé, na aké skutočnosti by mala byť táto svedkyňa vypočutá. Pri návrhu na vypočutie svedka O. T., ktorý mal odsúdenému dosvedčiť, že sa v čase spáchania skutkov nachádzal v Nemecku je zrejmé, že jednak nejde o nový dôkaz, ktorý by v čase pôvodného konania neexistoval a tiež jeho výpoveď nemôže zvrátiť dôkazný stav zistený a preukázaný v pôvodnom trestnom konaní kamerovým záznamom z pobočky J. I., a.s. Trnava, ktorý odsúdeného O. X. usvedčuje z toho, že dňa 22. 11. 2012 vstúpil do priestorov tejto banky a teda sa preukázateľne nenachádzal v Nemeckej republike nepretržite počas celého obdobia od 12. 10. 2012 do 15. 12. 2012.

Pokiaľ sa týka návrhov na vykonanie dôkazov - vykonaním konfrontácie a rekognície s poškodeným X. Y., vykonaním konfrontácie so svedkyňou U. Y. D., vykonaním dožiadania na kompetentné ministerstvo spravodlivosti USA za účelom stotožnenia IP adres cez server nachádzajúci sa v USA, Pensylvánia, mesto Wein v období od 10. 11. 2012 do 30. 11. 2012, vykonaním identikitu osôb P.D. W. X. T., predvolaním svedka zamestnanca pobočky J. I., a.s., Trnava, ktorý mal dňa 22. 11. 2012 vydať odsúdenému hotovosť 1.050,- Eur, vykonaním porovnania vlastnoručného podpisu odsúdeného s podpisom na doklade o výbere sumy 1.050,- Eur zo dňa 22. 11. 2012 v pobočke J. I., a.s., Trnava, je zrejmé, že všetky tieto dôkazy existovali už v čase rozhodovania súdu v pôvodnom trestnom konaní, teda nejde o dôkazy nové, súdu skôr neznáme a táto skutočnosť bola aj v tom čase obžalovanému nepochybne známa, napriek tomu ich vykonanie prostredníctvom obhajkyne nenavrhol a navrhuje ich až v rámci návrhu na obnovu konania. Z týchto dôvodov súd návrhy na ich vypočutie vyhodnotil ako týkajúce sa okolností nepodstatných pre rozhodnutie vo veci návrhu na povolenie obnovy konania, resp. týkajúcich sa okolností, ktoré možno zistiť inými, už skôr navrhnutými dôkazmi.

Hoci súdu v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania súdu neprináleží právo opätovne hodnotiť dôkazy vykonané v pôvodnom konaní, je potrebné tiež posúdiť, či dôkazy, ktoré v rámci rozhodovania o povolení obnovy konania, by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine v pôvodnej trestnej veci a súd dôkazy predkladané odsúdeným vyhodnotil ako dostatočne nespôsobilé privodiť iné rozhodnutie o vine odsúdeného. Súd konštatuje, že medzi právoplatným rozhodnutím v pôvodnej trestnej veci a návrhom na povolenie obnovy konania neboli zistené skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania. Na základe uvedeného, rešpektujúc i zásadu, že súd v konaní o povolení obnovy konania nemôže preskúmavať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, a rovnako i zásadu, že nemožno preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia vydaného v základnom konaní, súd rozhodol o zamietnutí návrhu odsúdeného O. X. na povolenie obnovy konania, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do troch pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline.